

man — det fremgaar af mange Beretninger —, at de ret ofte, maaske altid, maa overlade Børnene til dem selv. Der foreligger ikke sjældent Beretninger fra Landet om, at Børn er kommet til Skade, er blevet forbrændt o. s. v., fordi Fader og Moder har skullet op til Gaarden eller Godset og sørge for Kreaturerne, medens Børnene maatte passe sig selv.

Til disse sociale Forhold, som gør, at de fattige kun i ringe Grad kan tage sig af deres Børn, kommer ogsaa, at Børn medfører meget store Nutidsbesværligheder og meget store Fremtidsbekymringer, og det er derfor vanskeligt at faa dem anbragt paa en god Maade. Naturligvis kan det ske, at et Barn kommer i gode Hænder i et godt Hjem, men det er lige saa sjældent som at vinde den store Gevinst i Lotteriet. Jeg saa i Aftes i „Berlingske Tidende“, at Fru Thora Knudsen, som interesserer sig for denne Sag, udtalte Haabet om, at der maatte komme en Tid, hvor Pengespørgsmaalet ingen Rolle spillede ved Anbringelsen af Børn. Hun gjorde opmærksom paa, at saa snart der var Tale om Penge i den Sag, havde Børnene ikke noget godt at vente, derfor imødesaa hun den Tid, da Folk tog Børn uden at kræve Betaling for dem. Det er et skønt Haab, men et Haab, der sikkert aldrig vil gaa i Opfyldelse. Der er kun een Vej aaben for dem, der vil en god Slægt, og det er den at støtte Socialdemokratiets Krav om, at der oprettes offentlige Børneopdragelsesanstalter, at Kommunen og navnlig Staten paatager sig de ulykkelige Børns Opdragelse og Pleje. Dette er Midlet, hvorved man vil kunne komme bort fra de nuværende fortvivlede Tilstande over til bedre Forhold. Ogsaa paa det Omraade viser Socialdemokratiet Vejen. Naar vi følger Socialdemokratiet, tror jeg, vi gaar lyse Tilstande i Møde ogsaa paa det Omraade.

Jeg skal for øvrigt blot tillade mig et Par Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. Der staar i § 1, at Justitsministeren er bemyndiget til at fastsætte de nærmere Regler om den Fremgangsmaade o. s. v. Jeg ved, at den højtærede Justitsminister ønsker at faa dette Lovforslag fremmet saa hurtigt som muligt, og jeg skal derfor ikke foreslaa Ændringer i det, men jeg maa maaske tillade mig i Stedet for at henstille til den højtærede Justitsminister at tage visse Hensyn i det Reglement, han nu vil udarbejde. Der staar i § 1, at Tilladelsen til at medvirke ved Anbringelse eller Adoption af

Børn kan tages tilbage. Deraf fremgaar det, at hvis Tilladelsen ikke tages tilbage, er den ubegrænset, saa gælder den, saa længe vedkommende Forening eksisterer eller vedkommende Person lever. Jeg er ikke sikker paa, at denne Ordning er heldig. Jeg antager, at det vilde være heldigere, om Tilladelsen blev givet paa Tid, thi der er noget, der hedder Vane og Sløvhed. Naar først en Person eller Institution har faaet en saadan Bevilling, vil der let med Tiden indtræde en vis Sløvhedstilstand, som ikke er til Gavn for Sagen. Jeg antager, at saa længe den nuværende Justitsminister fungerer, vil der af Justitsministeriet blive ført et skarpt Tilsyn med dem, som faar Bevillingen, men den nuværende Justitsminister vil jo ikke, hvor meget vi end ønsker det, kunne fungere altid, han vil blive afløst, og derfor tror jeg, det vilde være en Fordel, om der stod i Reglementet, at Tilladelsen kun gives paa Tid, at den skal fornyes og ved Fornyelsen genoptages til nøjere Prøvelse.

Der staar i § 2, at hvis man overtræder denne Lov, straffes man med en Bøde fra 50 til 500 Kr. Det er naturligvis nødvendigt, at der indsættes Bestemmelse om Bødestraf, men det er ogsaa nødvendigt, at den bedragne Kvinde eller Mand — for det kan ogsaa være en Mand — faar de Penge, som er blevet betalt til ingen Nytte, tilbage. Jeg ved ikke, om den højtærede Justitsminister kunde tænke sig en Form, hvorved der kunde tilvejebringes Betyggelse for de vedkommende. Man kan ganske vist under Sagen nedlægge Paastand om Erstatning, men meget ofte hjælper det ikke noget, fordi den vedkommende ikke kan betale. Det er vigtigt, at Mødrene ikke udsættes for at lide Tab, og hvad der kan gøres for at sikre dem, vil jeg bede Justitsministeren foretage.

Der er ingen Bestemmelse om, hvor meget det vedkommende Kontor eller den vedkommende Person maa tage for at besørge disse Adoptionssager eller Plejesager. For Nummerbytningskontorenes Vedkommende er der fastsat bestemte Takster. Maaske kan der ogsaa paa dette Omraade træffes Bestemmelser i Reglementet.

Jeg gør opmærksom paa, at de Børn, vi her taler om, er ulykkeligt stillede Børn, det er i mange Tilfælde Børn, som har daarlige Forældre, Børn, som har været Genstand for Mordforsøg allerede i Moders Liv, Børn, som har daarlige An-